خبر

افزایش ۳۵ درصدی برخورد با تردد غیرمجاز در خط سوم آزادراه‌های اصفهان

رئیس پلیس راه استان اصفهان گفت: طرح ویژه برخورد با تردد خودروهای سنگین در خط سوم آزادراه‌های استان اصفهان در حال اجرا است و میزان برخورد با متخلفان ۳۵ درصد افزایش داشته است.سرهنگ علی مولوی در گفتگو با مهر اظهار کرد: با هدف ارتقای ایمنی عبور و مرور و پیشگیری از حوادث رانندگی ناشی از تردد وسایل نقلیه سنگین در مسیرهای پرسرعت، طرح ویژه برخورد با رانندگان متخلفی که در خط سوم آزادراه‌ها حرکت می‌کنند، طی هفته گذشته در محورهای مواصلاتی استان به اجرا درآمد.او افزود: در اجرای این طرح، مأموران پلیس راه با استفاده از سامانه‌های هوشمند کنترل ترافیک و گشت‌های محسوس و نامحسوس، رانندگان خودروهای سنگین را که به صورت غیرمجاز در خط سوم آزادراه‌ها تردد داشتند، شناسایی و اعمال قانون کردند.سرهنگ مولوی تصریح کرد: در مجموع دو هزار و ۹۰۰ مورد تخلف تردد در خط سوم طی این طرح ثبت شده که نسبت به مدت مشابه دوره گذشته ۳۵ درصد افزایش نشان می‌دهد.رئیس پلیس راه استان اصفهان با هشدار به رانندگان نسبت به رعایت خطوط حرکتی در آزادراه‌ها گفت: تردد غیرمجاز در خط سوم علاوه بر برهم زدن جریان ترافیک، از عوامل اصلی وقوع تصادفات زنجیره‌ای در مسیرهای پرتردد و پرسرعت به شمار می‌رود.

مقایسه کودک خلاقیت را سرکوب می‌کند

دکتری تخصصی مشاوره گفت: هنگامی که والدین آثار خلاقانه کودک را با دیگران و دوستانش مقایسه و فعالیتش را تحسین و تشویق نکنند، سبب می‌شود خلاقیت و اعتماد به نفس در کودکان از بین برود.

نوشین میرجهانیان در گفت‌وگو با ایمنا، اظهار کرد: هنگامی که والدین آثار خلاقانه کودک را با دیگران و دوستانش مقایسه و فعالیتش را تحسین و تشویق نکنند، سبب می‌شود خلاقیت و اعتماد به نفس در کودکان از بین برود.او افزود: اطرافیان و خانواده از جملاتی که کودک را مورد مقایسه قرار می‌دهد، نباید استفاده کنند و این روش می‌تواند خلاقیت را در وجود کودکان سرکوب کند.دکتری تخصصی مشاوره گفت:اطرافیان و خانواده کودک به جای مقایسه مخرب باید او را تشویق و به کودک الگوهای موفق و متناسب با توانایی‌هایش معرفی و او را برای بهتر شدن تشویق و امیدوار کنند.او ادامه داد: کودکان مظلوم در جامعه کودکانی هستند که هرگز اجازه دفاع از خود در خانه را نداشته‌اند، برای اینکه کودک در مدرسه و جامعه بتواند از خود دفاع کند و رفتار جرات‌مندانه را بیاموزند، باید اقدامات را از منزل آغاز کنند.میر جهانیان اضافه کرد: زمانی که خانواده از فعالیت نادرست فرزندشان عصبانی و ناراحت هستند قبل از هر اقدام و سخنی به او اجازه دهند از خود دفاع کند، این اقدام به والدین و کودک فرصت می‌دهد از روی عصبانیت رفتار نادرستی را انجام ندهند.دکتری تخصصی مشاوره خاطرنشان کرد: توصیه می‌شود خانواده با لحن تند و عصبانی با کودک صحبت نکنند، لحن باید آرام و شمرده باشد و دلیل اقدامش را از او سوال کنند، به سخنانش به او گوش دهند و پس از پایان صحبت‌هایش عنوان کنند که با وجود تمام اشتباهاتش هنوز ارزشمند است.

ایران در مسیر سیاه‌چاله جمعیتی

سرپرست مرکز جوانی جمعیت، سلامت خانواده و مدارس وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با تأکید بر ضرورت توجه ملی و فراگیر به مسئله کاهش نرخ باروری در کشور، اظهار کرد: اگر روند فعلی ادامه پیدا کند، ایران در دهه‌های آینده با پدیده‌ای مواجه خواهد شد که از آن به عنوان سیاه‌چاله جمعیتی یاد می‌شود.به گزارش ایمنا، رضا سعیدی با تأکید بر ضرورت توجه ملی و فراگیر به مسئله کاهش نرخ باروری در کشور، اظهار کرد: اگر روند فعلی ادامه پیدا کند، ایران در دهه‌های آینده با پدیده‌ای مواجه خواهد شد که از آن به عنوان سیاه‌چاله جمعیتی یاد می‌شود؛ یعنی جامعه با کمبود نیروی جوان، فعال و مولد روبه‌رو خواهد شد. ما سریع‌ترین کنترل و کاهش جمعیت را در دنیا رقم زدیم و از ۶.۵ فرزند برای هر خانواده به ۱.۵ فرزند رسیدیم ولی ادامه این روند، منجر به افتادن در سیاه چاله جمعیتی خواهد شد.او با اشاره به پیش‌بینی‌های معتبر بین‌المللی افزود: برآوردهای جهانی نشان می‌دهد در صورت حرکت با همین شیب فعلی، جمعیت ایران طی حدود ۶۰ تا ۷۰ سال آینده ممکن است به حدود ۴۰ تا ۴۵ میلیون نفر کاهش یابد؛ در حالی که برخی کشورهای همسایه که اکنون جمعیت آنها کمتر از ایران است، در همان زمان جمعیت‌های ۳۰۰ تا ۴۰۰ میلیونی خواهند داشت. این تفاوت، تعادل سیاسی، اقتصادی و امنیت اجتماعی منطقه را تغییر خواهد داد و اگر امروز درست برنامه‌ریزی نکنیم، در آینده فرصت اصلاح وجود نخواهد داشت.

مستاجرانی که نمی‌خواهند صاحبخانه شوند

اصفهان امروز
فاطمه بهرامی

خانه در فرهنگ ایرانی همواره چیزی بیش از یک سرپناه ساده بوده است. خانه به‌مثابه مأمن، نماد امنیت و آرامش، پشتوانه اقتصادی و حتی نشانه‌ای از «آبرو» و موفقیت فردی شناخته می‌شد. در فرهنگ ما کسی که «صاحبخانه» بود، نه‌تنها یک دارایی ارزشمند داشت بلکه به‌نوعی هویت اجتماعی تثبیت‌شده نیز پیدا می‌کرد. به همین دلیل، نسل‌های پیشین بخش بزرگی از تلاش و پس‌انداز خود را صرف خرید خانه می‌کردند و داشتن خانه ملکی یکی از مهم‌ترین اهداف زندگی به شمار می‌رفت.

با این‌حال، در دهه‌های اخیر این تصور دچار دگرگونی چشمگیری شده است. بسیاری از جوانان و حتی میانسالان امروز دیگر خرید خانه را نه یک ضرورت، بلکه باری سنگین و دست‌وپاگیر می‌دانند. گروهی از افراد با وجود توانایی نسبی مالی، همچنان مستاجر باقی می‌مانند و برخی حتی آگاهانه تصمیم می‌گیرند هیچ‌وقت صاحبخانه نشوند. این تغییر نگرش پدیده‌ای است که هم در ایران و هم در بسیاری از کشورهای جهان قابل مشاهده است.

اینجا به بررسی دلایل، زمینه‌ها و پیامدهای این انتخاب می‌پردازیم: چرا برخی افراد ترجیح می‌دهند برای همیشه مستاجر بمانند؟ این تصمیم چه ارتباطی با شرایط اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی دارد؟ و چه تأثیری می‌تواند بر آینده خانواده‌ها و جامعه بگذارد؟

خانه‌دار شدن؛ رؤیای سنتی

در گذشته، خانه ملکی نه‌تنها یک دارایی اقتصادی بلکه نوعی «سرمایه نمادین» بود. فردی که خانه داشت، در چشم دیگران فردی قابل اعتماد، مستقل و جاافتاده تلقی می‌شد. بسیاری از ازدواج‌ها نیز بر پایه این معیار شکل می‌گرفت: داشتن خانه یکی از شروط اصلی برای ورود به زندگی مشترک بود.

خانه برای نسل‌های پیشین هم پناهگاه خانوادگی بود و هم ابزار انتقال ثروت به نسل بعدی. پدران و مادران تلاش می‌کردند برای فرزندان خود خانه‌ای تهیه کنند تا آینده آن‌ها را تضمین کنند. به همین دلیل، در دهه‌های ۴۰ و ۵۰ شمسی، خرید خانه اولویت نخست خانوادها بود، حتی اگر به قیمت صرفه‌جویی‌های سخت‌گیرانه یا گرفتن وام‌های طولانی‌مدت تمام می‌شد.

خانه‌دار شدن همچنین با هویت اجتماعی گره خورده بود. در بسیاری از محله‌ها، صاحبخانه بودن به‌معنای تعلق داشتن به آن مکان و ریشه دواندن در اجتماع محلی محسوب می‌شد. در حالی که مستاجران اغلب در حاشیه قرار می‌گرفتند و گاهی حتی از نظر همسایگان «موقتی» و «گذرا» به حساب می‌آمدند.

دلایل تغییر نگرش به مالکیت

۱. دلایل اقتصادی

مهم‌ترین عامل تغییر نگرش به مالکیت، جهش بی‌سابقه قیمت مسکن در دهه‌های اخیر است. در کلانشهرهایی چون تهران، قیمت یک آپارتمان معمولی گاه معادل چندین دهه حقوق یک کارمند است. برای بسیاری از افراد، خرید خانه دیگر حتی با صرفه‌جویی و وام‌های بانکی هم ممکن نیست.

از سوی دیگر، بسیاری از اقتصاددانان معتقدند خرید خانه به‌ویژه در شرایط تورمی، نوعی «حبس سرمایه» است. فردی که خانه می‌خرد، مجبور است بخش بزرگی از دارایی خود را در ملکی ثابت قرار دهد و امکان بهره‌برداری از فرصت‌های دیگر اقتصادی را از دست می‌دهد. در حالی که مستاجر بودن، انعطاف مالی بیشتری فراهم می‌کند: سرمایه می‌تواند در حوزه‌های پویاتری مثل کسب‌وکار یا سرمایه‌گذاری‌های خرد به کار گرفته شود.

۲. دلایل اجتماعی

زندگی در دنیای امروز با تحرک شغلی و جغرافیایی بیشتری همراه است. بسیاری از افراد به دلیل تغییر شغل یا تحصیل، ناچار به جابه‌جایی‌های مداوم میان شهرها یا حتی کشورها هستند. داشتن خانه ملکی می‌تواند مانعی در برابر این جابه‌جایی‌ها باشد.

علاوه بر این، ساختار خانواده نیز تغییر کرده است. خانواده‌های هسته‌ای کوچک‌تر شده‌اند و بسیاری از جوانان ازدواج را به تأخیر می‌اندازند یا اصلاً به آن تن نمی‌دهند. در چنین شرایطی، اجارنشینی گزینه‌ای منعطف‌تر و کم‌تعهدتر به نظر می‌رسد.

۳. دلایل سبک زندگی

نسل جدید ارزش‌های متفاوتی نسبت به نسل‌های پیشین دارد. برای بسیاری از جوانان امروز، تجربه کردن، سفر رفتن، یادگیری مهارت‌های تازه و داشتن آزادی عمل بیش از خرید خانه اهمیت دارد. مالکیت خانه به‌معنای تعهد بلندمدت و محدود شدن در یک مکان است، در حالی که اجارنشینی امکان تغییر مکان و سبک زندگی را فراهم می‌آورد.

این رویکرد تا حد زیادی تحت تأثیر فرهنگ جهانی است. در کشورهای اروپایی و آمریکایی، اجارنشینی امری طبیعی و رایج است و بسیاری از افراد حتی در سنین بالا و با درآمد بالا ترجیح می‌دهند خانه نخرند.

۴. دلایل روانی

خرید خانه برای بسیاری از افراد با اضطراب و نگرانی همراه است: وام‌های سنگین، قسط‌های طولانی‌مدت، نگرانی از سقوط ارزش پول یا تغییر بازار مسکن. برخی افراد ترجیح می‌دهند این استرس را به زندگی خود راه ندهند و در عوض، با پرداخت اجاره‌ای قابل‌پیش‌بینی، ذهن آرام‌تری داشته باشند.

گروهی از افراد نه از سر اجبار اقتصادی بلکه به‌عنوان یک انتخاب آگاهانه، خانه نخریده‌اند. این افراد گاهی حتی توانایی مالی خرید خانه را دارند، اما به دلایل مختلف سبک زندگی «مستاجر بودن» را برمی‌گزینند.

یکی از دلایل اصلی این انتخاب، گرایش به «مینیمالیسم» یا ساده‌زیستی است. مینیمالیست‌ها بر این باورند که انسان باید از قید و بند دارایی‌های بزرگ و تعهدآور آزاد باشد تا بتواند سبک زندگی سیال و منعطفی داشته باشد.

از سوی دیگر، مستاجران سبک‌زندگی گرا معتقدند خانه ملکی مانعی در برابر تجربه‌های جدید است. فردی که صاحبخانه می‌شود، معمولاً به یک مکان خاص گره می‌خورد و امکان جابه‌جایی آزادانه را از دست می‌دهد. در حالی که اجارنشین می‌تواند هر چند سال یا حتی هر چند ماه، مکان زندگی خود را تغییر دهد و در نتیجه با محیط‌ها و آدم‌های تازه‌ای مواجه شود.

این پدیده در ایران نیز در حال گسترش است. بسیاری از جوانان تحصیل‌کرده، به‌ویژه در کلانشهرها، ترجیح می‌دهند سرمایه خود را صرف سفر، تحصیل یا توسعه شخصی کنند تا خرید خانه. آن‌ها معتقدند مالکیت خانه به‌معنای ثبات نیست، بلکه می‌تواند زندانی نامرئی برای فرد ایجاد کند.

۵. دلایل فرهنگی

یکی از ابعاد کمتر دیده‌شده در بحث اجارنشینی انتخابی، تغییر در نظام ارزش‌ها و سبک زندگی نسل جدید است. تا چند دهه پیش، داشتن خانه شخصی نه فقط یک نیاز اقتصادی، بلکه یک «نشانه منزلت» محسوب می‌شد. خانواده‌ها هنگام معرفی فرزندانشان به خواستگار یا در جمع‌های فامیلی، مالک بودن را به‌عنوان دستاوردی مهم برجسته می‌کردند. خانه داشتن بخشی از «هویت اجتماعی» فرد بود. اما امروز، بسیاری از مستأجران جوان با صراحت می‌گویند که ترجیح می‌دهند درآمد خود را صرف تجربه‌ها کنند تا تملک.

این تغییر فرهنگی تا حد زیادی نتیجه جهانی‌شدن است. جوانان ایرانی همانند هم‌نسلانشان در شهرهای بزرگ دنیا، ارزش‌های تازه‌ای را وارد زندگی روزمره کرده‌اند: آزادی در جابه‌جایی، اهمیت سفر، سرمایه‌گذاری در آموزش و مهارت، و حتی مصرف فرهنگی (کتاب، سینما، موسیقی، تکنولوژی). در این منطق، خرید خانه یک «بند» است که آزادی‌های دیگر را می‌گیرد. به بیان دیگر، مستأجر ماندن برای این گروه نه یک اجبار، بلکه راهی برای رهایی از سنگینی تعهدات طولانی‌مدت است.

از سوی دیگر، گسترش ارتباطات دیجیتال و کارهای مبتنی بر اینترنت هم به این تغییر دامن زده است. کسی که کارش را از راه دور انجام می‌دهد، الزام کمتری برای سکونت دائمی در یک محله یا شهر دارد. مستأجر بودن به او امکان می‌دهد سبک زندگی سیال‌تری داشته باشد. برخی حتی خانه را نه مأوا، بلکه «ایستگاهی موقت» برای استراحت میان تجربه‌های متنوع می‌بینند. این نگاه، فاصله زیادی دارد با نسل‌های پیشین که خانه را کانون ثبات و «ریشه‌دواندن» می‌دانستند.

از همین زاویه می‌توان گفت که اجارنشینی انتخابی، بخشی از تغییرات فرهنگی عمیق در جامعه ایران امروز است؛ تغییری که در آینده حتی ممکن است ساختار خانواده و روابط اجتماعی را نیز دگرگون کند. برای مثال، تأخیر در ازدواج، زندگی مجردی طولانی‌تر، یا شکل‌گیری اشکال تازه‌ای از همزیستی (همخانه بودن دوستان یا همکاران) اغلب با سبک زندگی مستأجرانه پیوند دارد.

پیامدهای این انتخاب

پیامدهای فردی

انتخاب آگاهانه برای مستاجر ماندن، زندگی فرد را از چند جهت دگرگون می‌کند. مهم‌ترین پیامد آن شکل‌گیری نوعی «هویت سیال» است؛ فرد دیگر خود را به یک مکان یا محله محدود نمی‌بیند و می‌تواند هر زمان که بخواهد، جغرافیای زندگی‌اش را تغییر دهد. این آزادی فضایی، به‌ویژه برای نسل جوان، به معنای رهایی از قیدوبندهایی است که نسل‌های قبل با خرید خانه بر دوش خودمی‌گذاشتند.

از سوی دیگر، مستاجر بودن می‌تواند نگاه افراد به «مالکیت» را به‌کلی تغییر دهد. کسانی که خود را به خانه ملکی متعهد نمی‌کنند، اغلب نسبت به دیگر دارایی‌ها نیز همین نگرش را دارند؛ آن‌ها بیشتر به مصرف مشترک یا کار در فضاهای اشتراکی گرایش پیدا می‌کنند. در نتیجه، سبک زندگی آن‌ها انعطاف‌پذیرتر و جمع‌محورتر می‌شود. البته این انتخاب خالی از هزینه نیست. یکی از پیامدهای فردی مهم، شکل‌گیری نوعی «احساس تعلیق دائمی» است. فرد مستاجر هرچند آزادی بیشتری دارد، اما ریشه‌های روانی‌اش در یک مکان سست‌تر می‌شود. او کمتر در ساختن پیوندهای عمیق همسایگی یا محلی مشارکت می‌کند، چون همواره احتمال جابه‌جایی وجود دارد. این بی‌ثباتی مکانی، در برخی افراد حس ناپایداری هویتی و حتی نوعی اضطراب پنهان ایجاد می‌کند.

به بیان دیگر، اجارنشینی آگاهانه دو چهره دارد: از یک سو آزادی و سبک زندگی انعطاف‌پذیر، و از سوی دیگر ریسک‌های روانی ناشی از فقدان ریشه‌مندی و امنیت بلندمدت.

پیامدهای خانوادگی

برای خانواده‌هایی که مستاجر باقی می‌مانند، بزرگ‌ترین چالش بی‌ثباتی مکانی است. کودکان ممکن است ناچار شوند مدارس خود را تغییر دهند یا از محیط‌های اجتماعی جدا شوند. از سوی دیگر، اجارنشینی می‌تواند فشار اقتصادی خانواده‌ها را کاهش دهد و امکان هزینه‌کرد در سایر بخش‌ها (آموزش، سفر، رفاه) را فراهم کند

پیامدهای اجتماعی

گسترش فرهنگ اجارنشینی می‌تواند بازار مسکن را دگرگون کند. در جامعه‌ای که تعداد زیادی از افراد صاحبخانه نمی‌شوند، اهمیت بازار اجاره بیشتر می‌شود و تقاضا برای واحدهای اجاره‌ای افزایش می‌یابد. این تغییر می‌تواند بر سیاست‌های دولت در حوزه مسکن نیز اثر بگذارد.

پیامدهای فرهنگی

یکی از مهم‌ترین پیامدهای این پدیده، تغییر در ارزش‌های فرهنگی است. خانه ملکی دیگر تنها معیار موفقیت و ثبات اجتماعی نیست. در نتیجه، هنجارهای اجتماعی پیرامون ازدواج، خانواده و موقعیت اجتماعی نیز تغییر می‌کند.

نقد و چالش‌ها

البته نباید فراموش کرد که بسیاری از افراد «مجبورند» مستاجر بمانند، نه این‌که انتخابی آگاهانه داشته باشند. افزایش سرسام‌آور قیمت مسکن، میلیون‌ها نفر را از رویای خانه‌دار شدن محروم کرده است. در این شرایط، اجارنشینی به‌جای انتخاب، بیشتر یک اجبار اقتصادی است.

از سوی دیگر، در جامعه‌ای مثل ایران که قوانین حمایتی قوی برای مستاجران وجود ندارد، همیشه خطر بی‌خانمانی و بی‌ثباتی در کمین است. افزایش ناگهانی اجاره یا تمایل صاحبخانه به فروش ملک، می‌تواند زندگی مستاجر را به‌سرعت دچار بحران کند.

خانه و معیار موفقیت

پدیده «مستاجرانی که نمی‌خواهند صاحبخانه شوند» نشان‌دهنده تحولی مهم در نگرش نسل جدید به مفهوم مالکیت است. برای برخی، این پدیده نتیجه اجبار اقتصادی است و برای برخی دیگر، انتخابی آگاهانه در راستای سبک زندگی آزادتر.

آنچه روشن است، خانه دیگر تنها معیار موفقیت و ثبات نیست؛ بلکه در جهان امروز، ارزش‌های تازه‌ای مانند آزادی، انعطاف و تجربه‌های زیسته جایگزین آن شده‌اند. در نهایت، این تغییر نگرش می‌تواند جامعه ایران را با الگوهای جدیدی از زندگی خانوادگی و اجتماعی روبه‌رو کند؛ الگویی که در آن، مستاجر بودن دیگر نشانه ضعف یا ناتوانی نیست، بلکه می‌تواند انتخابی آزادانه و معنادار باشد.

مسئولیت‌پذیری؛ زیربنای آرامش در زندگی مشترک

روانشناس و مشاور خانواده گفت: مسئولیت‌پذیری، عامل اصلی دلگرمی و پایداری زندگی است و وقتی فرد می‌بیند همسر او بدون تذکر و با علاقه کارهای خود را انجام می‌دهد، دلگرم می‌شود و احساس احترام و آرامش می‌کند.

محسن دهقانی در گفت‌وگو با خبرنگار ایمنا با بیان اینکه در بسیاری از عرصه‌های زندگی، مسئولیت‌پذیری بیش از هر عامل دیگری می‌تواند پایه آرامش و رشد باشد، اظهار کرد: این مفهوم به ظاهر ساده، در واقع در رتبه نخست بسیاری از رفتارها و تصمیم‌ها قرار می‌گیرد و نباید آن را دست‌کم گرفت و حتی برای کاهش مشاجرات میان همسران که یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های زندگی مشترک است، راه‌حل اصلی، انجام درست و به‌موقع مسئولیت‌ها است.

او افزود: هر کس اگر وظیفه خود را به موقع و با دقت انجام دهد، زمینه بسیاری از تنش‌ها از میان می‌رود و زندگی به آرامش می‌رسد و باید توجه داشت که مسئولیت‌پذیری، تعهدی آگاهانه و اختیاری است، اما این آگاهی باید پایدار و مداوم باشد.

روانشناس و مشاور خانواده با بیان اینکه در واقع افراد با صبر، برنامه‌ریزی، حضور فعال و احساس تعهد، باید امور را انجام و به نیازهای زندگی پاسخ دهند، تصریح کرد: هنگامی که چنین روحیه‌ای در خانواده جاری باشد، فضای خانه به آرامش می‌رسد و در چنین فضایی، نیازی به غر زدن، طلبکاری یا سرزنش نیست، زیرا هر کس وظیفه خود را می‌داند و به آن عمل می‌کند.

مسئولیت‌پذیری، عامل اصلی دلگرمی و پایداری زندگی است

دهقانی با بیان اینکه زمانی که مسئولیت‌ها به موقع انجام نمی‌شود، نارضایتی و دلخوری شکل می‌گیرد، ادامه داد: این موضوع ابتدا شاید تحمل‌پذیر باشد، اما تکرار آن به گلایه، دل‌سردی و در نهایت بی‌احترامی منجر می‌شود و وقتی گفت‌وگوی میان دو نفر در زندگی مشترک رنگ بی‌حرمتی بگیرد، دل‌ها سرد می‌شود و فاصله‌ها افزایش می‌یابد.

او با اشاره به اینکه در محیط کار نیز نبود مسئولیت‌پذیری، روحیه همکاری را از بین می‌برد، گفت: اگر در یک مجموعه حتی یک نفر به تعهدات خود عمل نکند و مدام نیاز به تذکر داشته باشد، نه تنها بهره‌وری کاهش پیدا می‌کند، بلکه انگیزه دیگران نیز از بین می‌رود و در چنین فضایی، حتی حضور در محیط کار برای کارکنان خوشایند نخواهد بود.

روانشناس و مشاور خانواده با بیان اینکه در تعالیم دینی نیز بر مسئله مسئولیت‌پذیری تأکید ویژه‌ای شده است، اضافه کرد: نگاهی به روایات اهل‌بیت (ع) نشان می‌دهد که چه اندازه بر حضور فعال در خانواده، رفع نیازهای همسر و همکاری در زندگی تأکید شده است و این حجم از توصیه‌ها و پاداش‌ها بی‌دلیل نیست چراکه مسئولیت‌پذیری، عامل اصلی دلگرمی و پایداری زندگی است.

خبر

آلودگی هوا؛ حکایت این روزهای پاییز

آلودگی هوا یکی از جدی‌ترین معضلات محیط‌زیستی قرن حاضر است که تأثیر مستقیم و غیرمستقیم بر سلامت انسان، محیط‌زیست در جوامع دارد، از این‌رو با ایجاد گفتمان مشترک و هم‌افزایی باید تنش‌های زیستی را به حداقل برسانیم و در مسیر توسعه پایدار گام برداریم.

خبرگزاری ایمنا در این خصوص با داریوش گلعلیزاده، مدیر کل محیط‌زیست استان اصفهان و رئیس سابق مرکز ملی هوا و تغییر اقلیم سازمان حفاظت محیط‌زیست گفت‌وگویی داشته که در ادامه می‌خوانید:

منشأ اصلی انتشار آلودگی هوا چیست؟

منشأ انتشار آلودگی هوا صنایع و منابع متحرک هستند که در این میان خودروهای فرسوده با انتشار گازهای سمی و ذرات معلق، هوای شهرها را آلوده و سلامت عمومی را تهدید می‌کنند، چرا که این خودروها به دلیل استفاده طولانی مدت و تکنولوژی قدیمی با اشاعه میزان بالایی از گازهای مونوکسید کربن، اکسیدهای نیتروژن و ذرات معلق می‌توانند تأثیرات زیادی بر آلودگی هوا داشته باشند.

خودروهای فرسوده با تولید حرارت مستقیم از موتورهای ناکارآمد، دمای محلی را افزایش می‌دهد، این امر به ویژه در تابستان که دما به طور طبیعی بالا است، می‌تواند سبب ایجاد شرایط ناگوار برای ساکنان شهرها شود، این افزایش دما نه‌تنها مصرف انرژی برای تهویه مطبوع را افزایش خواهد داد، بلکه به انتشار بیشتر آلاینده‌ها و گازهای گلخانه‌ای منجر می‌شود.

تأثیر زیست محیطی اسقاط خودرو در کاهش آلودگی هوا چقدر است؟

در دهه‌های اخیر، آلودگی هوا به یکی از بحران‌های اصلی زیست‌محیطی، به‌ویژه در کلان‌شهرها تبدیل شده است، در این میان، خودروهای فرسوده سهم عمده‌ای در افزایش آلاینده‌های جوی دارند، این خودروها با فناوری‌های قدیمی و مصرف بالای سوخت، نه‌تنها به تخریب محیط‌زیست سرعت بخشیده‌اند، بلکه سلامت عمومی را نیز به‌طور جدی به خطر انداخته‌اند.

تعداد خودروهای فرسوده و موتورسیکلت‌های قدیمی بالا است، در حال حاضر از ۱.۲ میلیون خودرو در شهر اصفهان بخش قابل‌توجهی فرسوده هستند، قانون ساماندهی صنعت خودرو مصوب سال ۱۴۰۰ پیش‌بینی کرده سالانه ۵۰۰ هزار خودروی فرسوده از رده خارج شود، اما در سال گذشته تنها ۳۰۰ هزار خودرو اسقاط شد، به طوری که اکنون ۱۷ میلیون از ۲۹ میلیون خودروی شماره‌گذاری شده به سن فرسودگی رسیده است.

نقش سوخت خودرو فرسوده در وضعیت بنزین چگونه است؟

خودروهای فرسوده مصرف سوخت بالایی دارند به گونه‌ای که میانگین مصرف بنزین روزانه حدود ۱۲۰ میلیون لیتر است.

از سوی دیگر ۹۴ درصد انرژی بر پایه سوخت‌های فسیلی تأمین می‌شود که مصرف آن در هر بخش اعم از صنعت، نیروگاه یا در سیستم‌های سرمایشی و گرمایشی منازل، انتشار آلاینده‌ها را به همراه دارد و این حجم مصرف سوخت فسیلی شاخص کیفیت هوا را به‌ویژه در زمان وارونگی دما در شرایط ناسالم قرار می‌دهد.براساس آمارها بخش زیادی از خودروهای در حال تردد از حالت استاندارد خارج شده‌اند، چراکه خودرو وقتی فرسوده باشد یعنی استاندار یورو ۲ دارد، این خودروها تجهیزات مرتبط با کاهش آلودگی ندارد، در خودروهای دیزل سوز باید فیلتر جاذب دوده نصب شود که در خروجی دوده را جذب کرده که وارد محیط نشود.

استاندارد آلایندگی یورو چیست؟

سالانه حدود ۱۱۰ تا ۱۱۵ میلیون لیتر بنزین تولید می‌شود که تنها ۳۳ درصد آن استاندارد یورو ۴ و ۵ است، البته با تولید پالایشگاه ستاره خلیج فارس این رقم به ۴۰ میلیون لیتر می‌رسد، در بخش نفت‌گاز حدود ۶۰ میلیون لیتر سوخت یورو ۴ و ۵ تولید می‌شود. اگر گازوئیل یورو ۵ در خودروی فرسوده مصرف شود، باز هم آلودگی ایجاد می‌کند، چرا که خودروهای دیزلی باید مجهز به فیلتر جاذب دوده باشند، اما بسیاری از ناوگان فرسوده چنین فیلتری ندارند و در نتیجه دوده از اگزوز خارج و به ذرات معلق کوچک‌تر از ۵.۲ میکرون تبدیل می‌شود.براساس ذرات معلق کمتر از ۲.۵ میکرون شاخص آلودگی در هوا، نقش آلایندگی‌های خودروهای دیزلی نسبت به خودروهای بنزینی و موتورسیکلت‌ها بیشتر است، بنابراین در اثر فعل و انفعالات روزانه فعالیت خودروها طی بازچرخش این ذرات در سطح زمین، غلظت آلاینده‌ها افزایش پیدا می‌کند.

چرا خودروهای سوخت فسیلی تهدیدی جدی برای محیط زیست به شمار می‌روند؟

طبق قانون توسعه حمل‌ونقل عمومی و مدیریت سوخت مصوب ۱۳۸۶، سرانه مصرف سوخت باید از ۱.۱ لیتر در سال ۸۶ به ۰.۷ لیتر کاهش می‌یافت، اما امروز این رقم به ۱.۳ میلیون لیتر رسیده است، این حجم مصرف سوخت فسیلی، به‌ویژه در شرایط وارونگی دما و نبود باد کافی منجر به انباشت آلاینده‌ها و کاهش کیفیت هوا می‌شود.

آگهی مزایده

آگهی مزایده اموال غیر منقول (اسناد رهنی)

۲۴۹۳– ۱– شماره مزایده: ۱۴۰۴۰۴۳۰۲۱۳۰۰۰۰۰۱۵ تاریخ ثبت: ۱۴۰۴/۰۸/۱۷ به موجب پرونده های اجرائی کلاسه ۱۴۰۲۰۰۴۳۸ ششدانگ عرصه و اعیان یک باب خانه نوع ملک طلق به پلاک ثبتی ۳۹۳۶ فرعی از ۲ اصلی، مفروز و مجزا شده از ۸۱۹ فرعی از اصلی مذکور واقع در بخش ۰۹ حوزه ثبت ملک مبارکه استان اصفهان به مساحت ۳۳۱.۳۵ مترمربع واقع در مبارکه خ امام جنوبی بن بست ۸ پلاک ۱۹ کدپستی ۸۴۸۱۷۶۶۳۴۱/۵۳ که به نام آقای علی اکبر آقایاری (راهن) ثبت و سند مالکیت صادر شده است طبق سند رهنی شماره ۱۱۳۰۳۸ مورخ ۱۳۹۸/۰۹/۱۱ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۵۸ شهر بروجن استان چهار محال و بختیاری در قبال بدهی شرکت تعاونی پاکیزه دشت طلای معطر (وام گیرنده) در رهن بانک کشاورزی بروجن قرار گرفته و طبق نظریه هیات کارشناسان رسمی دادگستری مورخ ۱۴۰۳/۰۶/۲۱ ششدانگ پلاک ثبتی مزبور به مبلغ ۸۹،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال ارزیابی شده و پلاک مزبور به نشانی فوق که طبق گزارش کارشناسان ملک مزبور عبارت است از خانه مسکونی یک طبقه با مساحت عرصه ۳۳۱/۳۵ مترمربع و مساحت اعیانی حدود ۲۱۰ مترمربع با سازه دیوار باربر و سقف تیرچه بلوک و کفها موزاییک (کف هال سرامیک) و بدنه ها تا ارتفاع یک متر سرامیک گردیده است و بقیه سفید کاری با پوشش رنگ دربهای داخلی چوبی و پنجره های سمت حیاط آلومینیوم تک جداره و سمت گذر آلومینیوم تک جداره و برخی آهنی همراه با سرمایش کولر آبی و گرمایش بخاری گازی با سیستم پکیج جهت آب گرم و نمای آجر لفتون قدیمی، بدنه آشپزخانه و سرویسهای بهداشتی کاشی و کابینت آشپزخانه ام دی اف و قدمتی بالای ۳۰ سال که البته بخش هایی از آن از جمله سرویس بهداشتی و حمام و آشپزخانه بازسازی گردیده است و کف حیاط آسفالت می باشد. همچنین ملک از دو اشتراک آب و اشتراکات برق و گاز بهره مند میباشد. طبق اعلام کارشناسان، میزان ۳۰/۴۸ مترمربع از عرصه و اعیان ملک در طرح تعریض گذر می باشد. ضمناً طبق اعلام بانک بستانکار، ملک مورد مزایده فاقد بیمه می باشد. پلاک فوق از ساعت ۹ الی ۱۲ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۵ در اداره ثبت اسناد و املاک مبارکه – واحد اجراء واقع در صفائیه پارک اداری ، پشت دادگستری جنب اداره برق از طریق مزایده به فروش میرسد. مزایده از مبلغ پایه مزایده ۸۹.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال شروع و به بالاترین قیمت پیشنهادی نقداً فروخته میشود. لازم به ذکر است پرداخت بدهی های مربوط به آب، برق، گاز اعم از حق انشعاب و یا حق اشتراک و مصرف در صورتی که مورد مزایده دارای آنها باشد و نیز بدهی های مالیاتی و عوارض شهرداری و غیره تا تاریخ مزایده اعم از اینکه رقم قطعی آن معلوم شده یا نشده باشد به عهده برنده مزایده است و نیز در صورت وجود مازاد وجوه پرداختی بابت هزینه های فوق از محل مازاد به برنده مزایده مسترد خواهد شد و نیم عشر و حق مزایده نقداً وصول میگردد. شرکت در مزایده منوط به پرداخت ده درصد از مبلغ پایه کارشناسی به حساب سپرده ثبت و حضور خریدار یا نماینده قانونی او در جلسه مزایده است. برنده مکلف است ما به التفاوت مبلغ فروش را ظرف مدت پنج روز از تاریخ مزایده به حساب صندوق ثبت تودیع نماید و در صورتی که ظرف مهلت مقرر، مانده فروش را به حساب سپرده ثبت واریز نکند، مبلغ مذکور قابل استرداد نبوده و به حساب خزانه واریز خواهد شد. در این صورت، عملیات فروش از درجه اعتبار ساقط و مزایده تجدید میگردد. ضمناً چنانچه روز مزایده تعطیل رسمی اعلام گردد، مزایده روز اداری بعد از تعطیلی در همان ساعت و مکان مقرر برگزار خواهد شد. ضمناً حدود و مشخصات پلاک ثبتی مورد وثیقه به شرح ذیل می باشد: شمالا در چهار قسمت اول دیواریست بطول (۱/۰۱) یک متر و یک سانتیمتر به صورت یخ به کوچه دوم دیواریست بطول (۵/۰۱) پنج متر و یک سانتیمتر به کوچه سوم دیواریست بطول (۰/۷۳) هفتاد و سه سانتیمتر به صورت مورب به کوچه چهارم دیواریست بطول (۱۵/۶۸) پانزده متر و شصت و هشت سانتیمتر به کوچه بن بست و دیوار بدیوار پلاک ۸۲۰ فرعی. شرقا در سه قسمت که قسمت دوم آن شمالی است اول به دیوار بطول (۱۱/